USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA (šestého senátu)

10. července 2008 *

Ve věci C-156/07,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Consiglio di Stato (Itálie) ze dne 24. října 2006, došlým Soudnímu dvoru dne 21. března 2007, v řízení

Salvatore Aiello a další

proti

Comune di Milano a další,

za přítomnosti:

Euromilano SpA,

Metropolitana milanese SpA,

* Jednací jazyk: italština.

SOUDNÍ DVŮR (šestý senát),

ve složení L. Bay Larsen, předseda senátu, J.-C. Bonichot (zpravodaj) a C. Toader, soudci,

generální advokát: J. Mazák,
vedoucí soudní kanceláře: R. Grass,

po vyrozumění předkládajícího soudu o tom, že Soudní dvůr hodlá rozhodnout usnesením s odůvodněním v souladu s čl. 104 odst. 3 druhým pododstavcem svého jednacího řádu,

po vyslechnutí generálního advokáta,

vydává toto

Usnesení

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/01, s. 248), ve znění směrnice

Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997 (Úř. věst. L 73, s. 5; Zvl. vyd. 15/03, s. 151; dále jen „směrnice 85/337“).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi S. Aiellem a Comune di Milano ohledně realizace silnice spojující některé severní čtvrti Milána.

Právní rámec

3 Článek 1 odst. 2 směrnice 85/337 stanoví:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

[…]

‚povolením‘:

rozhodnutí příslušného orgánu nebo orgánů, které opravňuje oznamovatele k uskutečnění záměru.“

4 Článek 1 odst. 4 směrnice 85/337 stanoví:

„Tato směrnice se nevztahuje na záměry sloužící cílům národní obrany."

5 Článek 1 odst. 5 směrnice 85/337 stanoví:

„Tato směrnice se nevztahuje na záměry, jejichž jednotlivé části jsou přijímány zvláštními vnitrostátními právními předpisy, protože cílů této směrnice, včetně cíle poskytovat informace, se dosahuje prostřednictvím zákonodárného procesu."

6 Článek 2 odst. 1 směrnice 85/337 stanoví:

„1. Členské státy přijmou všechna opatření nezbytná k zajištění, aby před vydáním povolení podléhaly záměry, které mohou mít významný vliv na životní prostředí mimo jiné v důsledku své povahy, rozsahu nebo umístění, požadavku získat povolení a posouzení z hlediska jejich vlivů. Tyto záměry jsou vymezeny v článku 4."

7 Článek 2 odst. 3 směrnice 85/337 stanoví:

„Aniž je dotčen článek 7, mohou členské státy ve výjimečných případech vyjmout určitý záměr zcela nebo zčásti z ustanovení stanovených touto směrnicí.“

8 Článek 4 směrnice 85/337 stanoví:

„1. S výhradou čl. 2 odst. 3 podléhají záměry uvedené v příloze I posouzení v souladu s články 5 až 10.

2. S výhradou čl. 2 odst. 3 určí členské státy pro záměry uvedené v příloze II na základě:

a) přezkoumání každého jednotlivého případu

nebo

b) prahových hodnot nebo kritérií stanovených členským státem,

zda záměry podléhají posouzení v souladu s články 5 až 10.

Členské státy se mohou rozhodnout používat oba postupy uvedené v písm. a) a b).

3. Při přezkoumávání každého jednotlivého případu nebo při stanovení kritérií nebo prahových hodnot podle odstavce 2 jsou brána v úvahu odpovídající kritéria výběru uvedená v příloze III.

4. Členské státy zajistí, aby rozhodnutí přijatá příslušnými orgány podle odstavce 2 byla zpřístupněna veřejnosti.“

9 Bod 7 písm. c) přílohy I směrnice 85/337 uvádí:

„Výstavba nové čtyřproudé nebo víceproudé silnice nebo rekonstrukce nebo rozšíření již existující dvouproudé nebo méněproudé silnice na čtyřproudou nebo víceproudou, jestliže tato nová silnice nebo část rekonstruované nebo rozšířené silnice má minimální souvislou délku 10 kilometrů.“

10 Bod 10 písm. e) přílohy II směrnice 85/337 uvádí:

„Výstavba silnic, […]“

11 V příloze III směrnice 85/337 se uvádí:

„1. *Charakteristické znaky záměrů*

Charakteristické znaky záměrů musí být brány v úvahu zejména vzhledem k:

– […]

– kumulaci s ostatními záměry:

[…]“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

12 Předseda vlády Italské republiky nařízením ze dne 15. listopadu 2001 vyhlásil ve městě Miláně mimořádný stav z důvodu znečištění způsobeného silničním provozem a nedostatečností stávající silniční sítě. Ministr vnitra jmenoval usnesením ze dne 28. prosince téhož roku starostu Milána komisařem pro zavedení nezbytných opatření pro řešení nastalé situace.

13 V rámci své funkce komisaře pro otázky dopravy a dopravní obslužnosti v Miláně schválil starosta tohoto města plán prací, který zahrnoval i záměr výstavby silnice v délce 1600 m spojující některé severní čtvrti Milána. Dne 29. října 2002 schválil konečný záměr týkající se této silnice.

14 Salvatore Aiello a další obyvatelé dotčené oblasti toto rozhodnutí napadli u Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia (krajský správní soud pro Lombardii). Tvrdili zejména, že v řízení nebylo postupováno v souladu s právem Společenství, neboť u záměru nebylo provedeno posouzení vlivů na životní prostředí.

15 Soud, k němuž byla žaloba podána, zamítl tuto žalobu jako neopodstatněnou; Salvatore Aiello a další se proti tomuto rozsudku odvolali ke Consiglio di Stato (Státní rada).

16 Consiglio di Stato nařídil šetření, z něhož vyplynulo, že územní plán města Milána z roku 1953 počítal s výstavbou silnice umožňující rychlé spojení mezi městskými částmi, které jsou od sebe vzdáleny více než deset kilometrů; od tohoto záměru však bylo nakonec upuštěno a byla dána přednost jinému projektu na vybudování několika různých silnic. Dvě z nich byly vybudovány, přičemž první z nich je předmětem sporu v původním řízení. Druhá silnice je samostatnou komunikací o délce 1300 m.

17 Consiglio di Stato proto zastává názor, že záměr, o který jde v původním řízení, nemá být považován za záměr výstavby jediné silnice o délce delší než 10 kilometrů, který by se řídil přílohou I směrnice 85/337, kde se uvádí výčet projektů, které povinně podléhají posouzení vlivů na životní prostředí, nýbrž za záměr výstavby silnice podle přílohy II tohoto předpisu, který hovoří pouze o stavbě silnic.

18 Consiglio di Stato si nicméně klade otázku, zda by sporný záměr přeci jen neměl být podroben takovémuto posouzení, zejména s ohledem na článek 4 přílohy II a přílohu III směrnice 85/337, neboť je součástí rozsáhlejší operace obnovy veškerých silnic dotčených městských čtvrtí, takže příslušný orgán by tak mohl mít povinnost zohlednit „kumulaci" jednotlivých záměrů, což je kritérium, které je výslovně uvedeno v příloze III. Za těchto okolností se Consiglio di Stato rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je třeba článek 2 směrnice [85/337], který stanoví, že záměry, které mohou mít významný vliv na životní prostředí, podléhají posouzení vlivu na životní prostředí a že uvedené záměry jsou vymezeny v článku 4, vykládat tak, že jakýkoli záměr, který má významný vliv na životní prostředí, podléhá posouzení vlivu na životní prostředí, přestože není zahrnut v příloze I nebo II [této] směrnice, nebo naopak tak, že posouzení vlivu na životní prostředí podléhají pouze záměry uvedené v příloze I a II [uvedené] směrnice?

2) Stanoví článek 4 směrnice [85/337] striktní povinnost členských států nebo jim dává pouhou možnost vzít v úvahu kritéria přílohy III, když ponechává na členském státech, zda upraví postup pro posouzení vlivu na životní prostředí u záměrů [uvedených] v příloze II [této směrnice] buď tak, že je zkoumán každý jednotlivý případ, nebo tak, že se postupuje podle předem stanovených kritérií, přičemž se mimo jiné přihlíží ke kritériím přílohy III [uvedené směrnice]?

3) Je článek 1 nařízení prezidenta republiky ze dne 12. dubna 1996 správným provedením článku 4 směrnice [85/337] a její přílohy III italským zákonodárcem, i když nestanoví jako kritérium pro provedení posouzení vlivu na životní prostředí u záměrů uvedených v příloze II směrnice kritérium kumulace záměru s dalšími záměry, jak to stanoví [uvedená] příloha III?"

K předběžným otázkám

19 Soudní dvůr může podle čl. 104 odst. 3 svého jednacího řádu, zejména pokud lze odpověď na položenou otázku jasně vyvodit z dosavadní judikatury nebo pokud o odpovědi na tuto otázku nelze rozumně pochybovat, rozhodnout po vyslechnutí generálního advokáta usnesením s odůvodněním.

K přípustnosti

20 Město Milán tvrdí, že otázky položené Consiglio di Stato jsou nepřípustné z důvodu, že záměry výstavby silnic, které uvádí ve svém předkládacím rozhodnutí, jsou dvěma různými záměry, které navíc nemohou mít na životní prostředí kumulovaný dopad.

21 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou přísluší v rámci spolupráce mezi Soudním dvorem a vnitrostátními soudy, založené článkem 234 ES, pouze vnitrostátnímu soudu, kterému byl spor předložen a který musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, aby s ohledem na konkrétní okolnosti věci posoudil jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání svého rozsudku, tak i relevanci otázek, které klade Soudnímu dvoru. V důsledku toho, jestliže se položené předběžné otázky týkají výkladu práva Společenství, je Soudní dvůr v zásadě povinen rozhodnout (viz zejména rozsudek ze dne 10. května 2001, Agorà a Excelsior, C-223/99 a C-260/99, Recueil, s. I-3605, bod 18).

22 V projednávané věci předkládající soud jasně uvedl, že nezbytně potřebuje vyložit několik ustanovení směrnice 85/337 k tomu, aby byl schopen určit, zda záměr

výstavby silnice, který je předmětem původního řízení, musí být podroben posouzení vlivů na životní prostředí.

23 Krom toho odmítnout rozhodnutí o předběžné otázce položené vnitrostátním soudem je možné pouze tehdy, pokud je zjevné, že žádaný výklad práva Společenství nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém, nebo také tehdy, pokud Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny (viz zejména výše citovaný rozsudek Agorà a Excelsior, bod 20).

24 V daném případě není žádná z těchto podmínek splněna.

25 Z toho vyplývá, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je přípustná.

K věci samé

26 Jelikož měl Soudní dvůr za to, že o odpovědi na všechny tři položené otázky nelze rozumně pochybovat, vyrozuměl na základě čl. 104 odst. 3 druhého pododstavce svého jednacího řádu předkládající soud o tom, že hodlá rozhodnout usnesením s odůvodněním a vyzval zúčastněné uvedené v článku 23 statutu Soudního dvora, aby předložili v této věci svá případná vyjádření.

27 Salvatore Aiello a další, jakož i Komise Evropských společenství na výzvu Soudního dvora odpověděli. Komise ve své odpovědi uvedla, že nemá námitek proti tomu, aby

Soudní dvůr rozhodl usnesením s odůvodněním. Salvatore Aiello a další uplatnili podobné argumenty, jaké uvedli ve svých písemných vyjádřeních, a navrhli, aby bylo nařízeno jednání. I přes tyto okolnosti se Soudní dvůr rozhodl setrvat na zamýšleném procesním postupu.

– K první otázce

28 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 2 odst. 1 směrnice 85/337 musí být vykládán tak, že záměry, které mohou mít významný vliv na životní prostředí, avšak nejsou uvedeny v přílohách I a II směrnice, musí být i tak podrobeny posouzení svých dopadů na životní prostředí v souladu s tím, jak je toto posuzování upraveno uvedenou směrnicí.

29 Článek 2 odst. 1 směrnice 85/337 stanoví, že záměry, které mohou mít významný vliv na životní prostředí mimo jiné v důsledku své povahy, rozsahu nebo umístění, a které tedy podléhají posouzení z hlediska svých vlivů, jsou vymezeny v článku 4 této směrnice.

30 Uvedený článek 4 ve svém odstavci 1 stanoví, že záměry uvedené v příloze I směrnice 85/337 podléhají posouzení svých vlivů na životní prostředí, a ve svém odstavci 2, že je na členských státech, aby pokud jde o záměry uvedené v příloze II určily, zda je třeba tyto záměry podrobit takovému posouzení na základě určitých prahových hodnot nebo kritérií.

31 Je rovněž třeba připomenout, že tento článek stanoví pro oba případy uvedené v předchozím bodě možnost použít čl. 2 odst. 3 směrnice 85/337, který členským

státům ve výjimečných případech dovoluje u určitého záměru zcela nebo zčásti upustit od posouzení.

32 Krom toho článek 1 směrnice 85/337 ve svém odstavci 4 stanoví, že se směrnice nevztahuje na záměry sloužící cílům národní obrany, a ve svém odstavci 5, že se nevztahuje na záměry, jejichž jednotlivé části jsou přijímány zvláštními vnitrostátními právními předpisy, protože se v takovém případě má za to, že cílů této směrnice je dosaženo prostřednictvím zákonodárného procesu.

33 V každém případě je třeba rovněž připomenout, že rozsah působnosti směrnice 85/337 je široký a její cíl má taktéž velmi rozsáhlý záběr (viz rozsudek ze dne 24. října 1996, Kraaijeveld a další,C-72/95, Recueil, s. I-5403, bod 31, jakož i rozsudek ze dne 16. září 2004, Komise v. Španělsko,C-227/01, Sb. rozh. s. I-8253, bod 46), a v tomto duchu musí být také provedena.

34 Proto s ohledem na body 29 až 32 tohoto usnesení je na první položenou otázku třeba odpovědět, že čl. 2 odst. 1 směrnice 85/337 musí být vykládán tak, že nevyžaduje, aby postupu posuzování vlivů na životní prostředí upravenému touto směrnicí podléhaly veškeré záměry, které mohou mít významný vliv na životní prostředí, ale pouze ty záměry, které jsou uvedeny v přílohách I a II směrnice, za podmínek stanovených článkem 4 této směrnice a s výhradou jejího čl. 1 odst. 4 a 5 a čl. 2 odst. 3.

– Ke druhé otázce

35 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda jsou kritéria výběru uvedená v příloze III směrnice 85/337 pro členské státy závazná, rozhodují-li v případě záměrů podle přílohy II směrnice na základě čl. 4 odst. 2 této směrnice formou posuzování

jednotlivých případů nebo na základě prahových hodnot nebo kritérií, které stanoví, o tom, zda tyto záměry mají podléhat postupu posuzování vlivů na životní prostředí.

36 Soudní dvůr k tomu již judikoval, že i když členské státy mají možnost stanovit kritéria nebo prahové hodnoty umožňující určit, které záměry podléhající ustanovením přílohy II směrnice 85/337 v původním znění musejí být předmětem takovéhoto posouzení, jejich prostor pro uvážení je omezen povinností stanovenou v čl. 2 odst. 1 uvedené směrnice podrobit záměry, které mohou mít významný vliv na životní prostředí mimo jiné v důsledku své povahy, rozsahu nebo umístění, studii o vlivu na životní prostředí (viz zejména rozsudek ze dne 23. listopadu 2006, Komise v. Itálie, C-486/04, Sb. rozh. I-11025, bod 53).

37 Podle čl. 4 odst. 2 směrnice 85/337 je v pravomoci členských států, aby samy určily, které záměry vyjmenované v příloze II této směrnice musí podléhat posouzení vlivů na životní prostředí, zatímco záměry uvedené v příloze I téže směrnice musí takovému posouzení podléhat vždy.

38 Totéž ustanovení dává členským státům dvě možnosti. První možnost spočívá v rozhodování v každém jednotlivém případě o tom, má-li být záměr uvedený v příloze II předmětem tohoto posouzení. Druhou možností je obecně a abstraktně vymezit, v závislosti na prahových hodnotách a kritériích, ty záměry z této přílohy, které budou povinně předmětem posouzení.

39 Ze samotného znění čl. 4 odst. 3 směrnice 85/337 vyplývá, že členským státům ukládá jak v prvním, tak v druhém případě povinnost brát v úvahu odpovídající kritéria výběru definovaná v příloze III této směrnice, tj. ta kritéria, která musí být vzhledem k povaze předmětného záměru použita.

40 Na druhou položenou otázkou je tudíž třeba odpovědět tak, že odpovídající kritéria výběru ve smyslu přílohy III směrnice 85/337 jsou pro členské státy závazná, rozhodují-li členské státy v případě záměrů, na něž se vztahuje příloha II této směrnice, buď na základě posouzení každého jednotlivého případu, nebo na základě jimi stanovených prahových hodnot a kritérií o tom, zda předmětný záměr musí být podroben postupu posuzování vlivů na životní prostředí.

– Ke třetí otázce

41 Svou třetí otázkou předkládající soud v podstatě žádá Soudní dvůr, aby se vyjádřil k tomu, zda italská právní úprava, která je dotčena původním řízením, řádně provádí článek 4 směrnice 85/337, a to i když tato právní úprava nestanoví kritérium kumulace s jinými záměry, ačkoli je toto kritérium uvedeno v příloze III směrnice coby kritérium výběru, které je příslušný orgán povinen zohlednit, když rozhoduje o tom, zda záměry, na něž se vztahuje příloha II směrnice, musejí být podrobeny posouzení vlivů na životní prostředí.

42 Z ustálené judikatury vyplývá, že Soudnímu dvoru nepřísluší, aby se v rámci řízení zahájeného na základě článku 234 ES vyjadřoval ke slučitelnosti norem vnitrostátního práva s ustanoveními práva Společenství. Soudní dvůr je naproti tomu příslušný k tomu, aby vnitrostátnímu soudu poskytl veškeré poznatky k výkladu práva Společenství, které mu umožní posoudit slučitelnost norem vnitrostátního práva s právní úpravou Společenství (rozsudek ze dne 6. března 2007, Placanica a další, C-338/04, C-359/04 a C-360/04, Sb. rozh. s. I-1891, bod 36 a citovaná judikatura).

43 V daném případě z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že se vnitrostátní soud táže, zda členské státy musejí při provádění směrnice 85/337 do svého vnitrostátního právního řádu přijmout ustanovení, kterým stanoví povinnost brát v úvahu kritérium kumulace předmětného záměru s jinými záměry, které je uvedeno v příloze III této směrnice, jde-li o to posoudit, zda určitý záměr, na nějž se vztahuje příloha II

směrnice, musí být podroben posouzení svých vlivů na životní prostředí, které upravuje uvedená směrnice.

44 V tomto ohledu je třeba nejprve připomenout, že všechny členské státy, jimž je směrnice určena, mají povinnost ve svém vnitrostátním právním řádu přijmout veškerá opatření nezbytná k zajištění plné účinnosti směrnice v souladu s cílem, jenž sleduje (rozsudek ze dne 30. listopadu 2006, Komise v. Lucembursko,C-32/05, Sb. rozh. s. I-11323, bod 32).

45 Soudní dvůr rovněž judikoval, že k tomu, aby bylo vyhověno požadavku právní jistoty, která vyžaduje, aby v případě, že je cílem směrnice založit subjektivní práva, bylo oprávněným osobám umožněno seznámit se v plném rozsahu se svými právy, musí být ustanovení směrnice provedena s nezpochybnitelným závazným účinkem, jakož i s požadovanou specifičností, přesností a jasností (rozsudek ze dne 4. prosince 1997, Komise v. Itálie,C-207/96, Recueil, s. I-6869, bod 26).

46 V projednávaném případě článek 4 směrnice 85/337 musí být vykládán tak, že ukládá příslušnému orgánu povinnost vzít v úvahu odpovídající kritéria výběru uvedená v příloze III této směrnice, jedná-li se o posouzení toho, zda záměr uvedený v příloze II směrnice musí být podroben posouzení vlivů na životní prostředí, ať již je toto posouzení prováděno u každého jednotlivého případu, nebo se členský stát vydal cestou obecné právní úpravy.

47 Jestliže se členský stát rozhodne, jak mu to umožňuje směrnice 85/337, pro obecné a abstraktní vymezení záměrů, na něž se vztahuje příloha II této směrnice, které musí být posouzeny z hlediska jejich dopadů na životní prostředí, je v jeho pravomoci sestavit výčet těchto záměrů za použití jednoho, případně několika relevantních kritérií uvedených v příloze III. Kritérium kumulace tak může být v případech, kdy je to vhodné, použito k tomu, aby byl určitý typ záměrů podroben posouzení, vzhledem k jeho uskutečňování ve spojení s dalšími záměry, případně s přihlédnutím k uskutečnění celého souboru záměrů v určitém časovém úseku.

48 Vydá-li se členský stát naopak v plném rozsahu či zčásti cestou posuzování u každého jednotlivého případu, zda záměry, na něž se vztahuje příloha II směrnice 85/337, podléhají posouzení vlivů na životní prostředí, je na něm, aby zajistil, že příslušné vnitrostátní orgány vezmou v úvahu jednotlivá kritéria, jejichž výčet je uveden v příloze III této směrnice, jsou-li tato kritéria relevantní z hlediska vlastností předmětného projektu.

49 Za tímto účelem může tento členský stát ve vnitrostátním předpisu odkázat na kritéria uvedené přílohy III. Rovněž má možnost pojmout tato kritéria do své právní úpravy tak, že výslovně stanoví, že příslušné orgány se jich musí držet, když v jednotlivých případech určují, zda záměr, na nějž se vztahuje příloha II směrnice 85/337, musí podléhat posouzení vlivů na životní prostředí.

50 V každém případě, vydá-li se členský stát touto cestou, nemůže, aniž by tím porušil své povinnosti vyplývající z práva Společenství, výslovně či implicitně vyloučit jedno či několik kritérií přílohy III směrnice 85/337, neboť každé z těchto kritérií může být v závislosti na tom, o jaký záměr, na nějž se vztahuje příloha II této směrnice se jedná, relevantní pro posouzení toho, zda musí být provedeno posouzení vlivů na životní prostředí. Takovéto vyloučení by totiž mohlo vzhledem k charakteristickým rysům příslušného vnitrostátního právního řádu buď odradit příslušný orgán od zohlednění předmětného kritéria nebo kritérií, nebo mu v něm dokonce zabránit.

51 Na třetí položenou otázku je tedy třeba odpovědět tak, že vydá-li se členský stát cestou posuzování u každého jednotlivého případu, zda záměry, na něž se vztahuje příloha II směrnice 85/337, podléhají posouzení vlivů na životní prostředí, musí prostřednictvím odkazu na kritéria přílohy III této směrnice ve svých vnitrostátních právních předpisech nebo tak, že převezme kritéria, jejichž výčet tato příloha uvádí, do svých vnitrostátních právních přepisů, zajistit, aby veškerá tato kritéria mohla být skutečně vzata v úvahu, je-li to či ono kritérium relevantní pro předmětný záměr, aniž je oprávněn některé z těchto kritérií vyloučit.

K nákladům řízení

52 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (šestý senát) rozhodl takto:

1) **Článek 2 odst. 1 směrnice Rady ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, ve znění směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997, musí být vykládán tak, že nevyžaduje, aby postupu posuzování vlivů na životní prostředí upravenému touto směrnicí podléhaly veškeré záměry, které mohou mít významný vliv na životní prostředí, ale pouze ty záměry, které jsou uvedeny v přílohách I a II směrnice, za podmínek stanovených článkem 4 této směrnice a s výhradou jejího čl. 1 odst. 4 a 5 a čl. 2 odst. 3**

2) **Odpovídající kritéria výběru ve smyslu přílohy III směrnice 85/337, ve znění směrnice 97/11, jsou pro členské státy závazná, rozhodují-li členské státy v případě záměrů, na něž se vztahuje příloha II této směrnice, buď na základě posouzení každého jednotlivého případu, nebo na základě jimi stanovených prahových hodnot a kritérií o tom, zda předmětný záměr musí být podroben postupu posuzování vlivů na životní prostředí.**

3) **Vydá-li se členský stát cestou posuzování u každého jednotlivého případu, zda záměry, na něž se vztahuje příloha II směrnice 85/337, ve znění směrnice**

97/11, podléhají posouzení vlivů na životní prostředí, musí prostřednictvím odkazu na kritéria přílohy III této směrnice ve svých vnitrostátních právních předpisech nebo tak, že převezme kritéria, jejichž výčet tato příloha uvádí, do svých vnitrostátních právních přepisů, zajistit, aby veškerá tato kritéria mohla být skutečně vzata v úvahu, je-li to či ono kritérium relevantní pro předmětný záměr, aniž je oprávněn některé z těchto kritérií vyloučit.

Podpisy.